

Συνδικαλιστικό Βήμα

Στο ΣτΕ θα κριθεί η συνταγματικότητα των διατάξεων του Ν. 4892/2022, που επιβάλλουν το καθεστώς των «μετακλητών» υπαλλήλων στην διοικητική ιεραρχία του ΕΦΚΑ

Παρότι μπορεί να ψηφίστηκε στο Κοινοβούλιο από τους ψηφούς των βουλευτών της συμπολιτεύσεως το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικών Υποθέσεων για τον «εκσυγχρονισμό» του ΕΦΚΑ (ν.4892/22.02.2022, ΦΕΚ 28, τεύχος Α'), διάχυτη είναι πλέον η πεποίθηση, ότι πολλές από τις βασικές του διατάξεις, πρόκειται να κριθούν τελικά ως προς την συνταγματικότητά τους, από το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο της χώρα, που δεν είναι άλλο από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ).

Αυτό έχει τρόπον τινά προαναγγελθεί, από την Πανελλήνια Ομοσπονδία των εργαζομένων του ΕΦΚΑ (ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ), η οποία κατά τη διαβούλευση του νομοσχεδίου, είχε επικεντρώσει την κριτική της, στις διατάξεις που είχαν να κάνουν: α) με την επιβολή του καθεστώτος των «μετακλητών υπαλλήλων» στην διοικητική ιεραρχία του φορέα, β) στην κατάργηση των αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων στην σύνθεση του πειθαρχικού συμβουλίου και γ) στην σύσταση της ανωνύμου εταιρείας που θα αναλάβει την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του φορέα, με ιδιαίτερη έμφαση ως προς τη σύνθεση των μελών του Δ.Σ. και στο έλλειμμα κοινωνικού ελέγχου επί των πράξεων της εταιρείας.

Στο παρόν μας σημείωμα, θα επικεντρωθούμε αποκλειστικά στις διατάξεις του νόμου που σχετίζονται με την πρώτη περίπτωση, που φαίνεται να είναι και η πιο ακανθώδεις αλλά και προβληματική ως προς την συνταγματικότητά της, κάτι που διαφάνηκε άλλωστε και από τη συνάντηση που υπήρξε της ΑΔΕΑΥ και της ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ με τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Βορίδη στις 17 Ιανουαρίου 2022, όπου σε αυτή τη συνάντηση, παραδέχθηκε ο Υπουργός των Εσωτερικών, ότι πράγματι η τελική λύση όσον αφορά τη νομιμότητα της θέσπισης αυτού του καθεστώτος στην διοικητική ιεραρχία του ΕΦΚΑ, θα κριθεί και θα λυθεί οριστικά από το ΣτΕ.

Παρουσιάζοντας κατά τρόπο αναλυτικότερο τα νομικά επιχειρήματα που συνθέτουν το πλαίσιο της συνταγματικής αμφισβήτησης που έθεσε η ΠΟΣΕ ΕΦΚΑ, θα λέγαμε ότι:

• Το άρθρο 3 του νόμου 4892/2022 είναι αντισυνταγματικό γιατί:

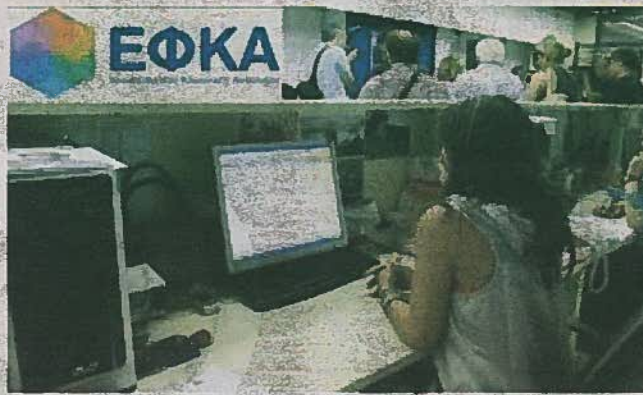
I. Επιφέρει βίαια ανατροπή των εργασιακών σχέσεων που θα διέπουν από δω και πέρα τους Γενικούς Διευθυντές και τους Διευθυντές του φορέα, καθώς αυτοί καθίστανται «μετακλητοί υπάλληλοι» με τριετή θητεία, η οποία θα μπορεί να ανανεωθεί μόνο μία φορά. Τα νομικά ζητήματα που εγείρονται, πέραν όλων των άλλων, έχουν να κάνουν και με το ότι δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη στο νόμο για το εργασιακό μέλλον αυτών των στελεχών, κάτι που προβληματίζει εντόνως καθώς αναφερόμαστε και για υπαλλήλους που προέρχονται από τον φορέα και οι οποίοι στα ξαφνικά, θα βρεθούν από διευθυντές σε απλοί υπάλληλοι, επιφέροντας δυσμενείς επιπτώσεις και ως προς το εισόδημα που πλέον θα έχουν.

II. Εισάγει την εμπλοκή στελεχών από τον ιδιωτικό τομέα στην διοικητική ιεραρχία του φορέα, κάτι εντελώς πρωτόγνωρο για Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου που παρέχει δημόσιες υπηρεσίες αλλά ασκεί και δημόσιο έλεγχο στο χώρο της κοινωνικής ασφάλισης, ενώ την ίδια στιγμή παύονται οι υφιστάμενοι Γενικοί Διευθυντές και Διευθυντές, χωρίς να έχει υπάρξει πια μπροστά σχετική κρίση του αρμόδιου Υπ-

ρεσιακού Συμβουλίου (Υ.Σ.), όπως ορίζει το άρθρο 103 του Συντάγματος.

III. Παραβιάζει το ν. 2190/1999 που είναι «εκτελεστικός νόμος» και προβλέπεται από την παρ. 7 του άρθρου 103 του Συντάγματος, ο οποίος ορίζει ότι δεν μπορεί να γίνεται καμία πρόσληψη στο δημόσιο με παράκαμψη του ΑΣΕΠ, κάτι που συμβαίνει στην περίπτωση του άρθρου 3, καθώς η πρόσληψη των μετακλητών υπαλλήλων που αναφέρει, εκφεύγει από τον έλεγχο και την εποπτεία του ΑΣΕΠ και ως εκ τούτου κάτι τέτοιο είναι συνταγματικά ανεπίτρεπτο.

IV. Με την εφαρμογή του καθεστώτος των «μετακλητών υπαλλήλων» στην διοικητική ιεραρχία του φορέα, θα έχουμε την ταύτιση και την πλήρη εξάρτηση της ανώτατης υπαλληλικής ιεραρχίας του ΕΦΚΑ, με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία που θα τους προσλαμβάνει, όπως συμβαίνει με τους μετακλητούς υπαλλήλους των Υπουργείων, οι οποίοι προσλαμβάνονται και απολύονται αναλόγως του εκάστοτε Υπουργού. Αυτό αναμενόμενα θα δημιουργήσει έναν δεσμό αλληλεξάρτησης αλλά και «ομηρείας» ανάμεσά τους, που δεν νοείται σε μία ευ-

νομούμενη δημοκρατική Πολιτεία, καθώς νοθεύεται η ουσία και το περιεχόμενό της. Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, επέρχεται η παραβίαση των άρθρων 29 παρ. 3, 56 και 57 παρ. 3 του Συντάγματος, οι διατάξεις των οποίων διασφαλίζουν την υποχρέωση στην ουδετερότητα που οφείλει να έχει η Δημόσια Διοίκηση και τα στελέχη της. Να επισημάσουμε στο σημείο αυτό, ότι το φαινόμενο των «μετακλητών υπαλλήλων», έχει εισαχθεί στην συνταγματική τάξη πραγμάτων της Δημόσιας Διοίκησης, ως εξαίρεση του κανόνα και όχι όπως συμβαίνει σήμερα στον ΕΦΚΑ, όπου το καθεστώς αυτών, γίνεται ο αποκλειστικός και μόνος κανόνας !!! Πέραν αυτού, δημιουργούνται μείζονος σημασίας ζητήματα για τους υπαλλήλους αυξημένων προσόντων του φορέα, καθώς αυτοί εξαιρούμενοι από το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων των άλλων φορέων κι οργανισμών, θα έχουν ως καταληκτική βαθμίδα της ανέλιξής τους, το βαθμό του προϊσταμένου τμήματος και όχι αυτόν του Γενικού Διευθυντή ή του Διευθυντή, όπως συμβαίνει με τους υπόλοιπους δημοσίου υπαλλήλους.

V. Το άρθρο 3 είναι αντισυνταγματικό, διότι καθιστά, επίσης, διακοσμητικό το ρόλο των Υπηρεσιακών Συμβουλίων (Υ.Σ.) του ε-ΕΦΚΑ, υποβιβάζοντας δε τους σημερινούς Γενικούς Διευθυντές και Διευθυντές, χωρίς να υπάρχει αντίστοιχη κρίση του συγκεκριμένου οργάνου, όπως ορίζεται ρητά από το άρθρο 103 παρ. 4 του Συντάγματος. Περιπτώς να αναφέρουμε στο

Αντώνης Νικολόπουλος
Γεν. Γραμματέας
Πανελλήνιας Ομοσπονδίας
Συλλόγων Εργαζομένων ΕΦΚΑ
(ΠΟΣΕ - ΕΦΚΑ)

σημείο αυτό, την πληθώρα των δικαστικών προσφυγών που θα υπάρξουν από τους δικαιολογημένα θυμμένους Γενικούς Διευθυντές και Διευθυντές που παύονται, κάτι που αναμενόμενα θα επιφέρει και γενικότερη ανασφάλεια αλλά και αταξία στην κορυφή της διοικητικής ιεραρχίας του φορέα μας, με ότι αυτό θα συνεπάγεται και ως προς τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων που θα εκδίδονται από την πλευρά των «μετακλητών υπαλλήλων», οι οποίοι πρόκειται να αναλάβουν στην θέση τους.

VI. Έχουμε τον παντελή αποκλεισμό των διοικητικών υπαλλήλων της Τεταρτοκλασικής από το δικαίωμα διεκδίκησης διευθυντικών θέσεων στο συγκεκριμένο καθεστώς των «μετακλητών υπαλλήλων», γεγονός που παρεκκλίνει των όσων προβλέπονται από τον Υπαλληλικό Κώδικα (Υ.Κ.), αλλά και των όσων ορίζονται στο άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος.

VII. Γεννάται θέμα ως προς τα οριζόμενα από το άρθρο 3 αναγκαία τυπικά προσόντα για να επιλεγεί κάποιος σε ανώτερη ή ανώτατη διευθυντική θέση στον ΕΦΚΑ, καθώς αυτά υπολείπονται σημαντικά σε σχέση των όσων απαιτούνται κατά τις φυσιολογικές διαδικασίες προαγωγής των δημοσίων υπαλλήλων που ορίζει ο δημοσιονομικός κώδικας, όπου σε αυτόν προέχει η απαίτηση για την ανάληψη ειδικότερη εμπειρία και γνώση, όπως είναι για παράδειγμα η ασφαλιστική νομοθεσία. Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, να γίνει διευθυντής υποκαταστάματος του ΕΦΚΑ κάποιος ιδιώτης ή ακόμα και δημοσίος υπάλληλος που δεν θα έχουν στοιχειώδη γνώση επί της ασφαλιστικής νομοθεσίας και δεν έχουν αποκτήσει την συνειδητότητα για την αναγκαιότητα υπαγωγής στην ασφάλιση; VIII. Δημιουργεί μία τεράστια μισθολογική «ψαλίδα» ανάμεσα στη βαθμίδα του νέου τύπου μετακλητών Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών, οι οποίοι θα αποζημιώνονται άδρα και με τεράστιους μισθούς, έναντι των υπολοίπων προϊσταμένων τμημάτων αλλά και λοιπών υπαλλήλων του υφιστάμενου καθεστώτος του Υ.Κ., οι οποίοι θα συνεχίσουν να αποζημιώνονται με τα οριζόμενα του ενιαίου μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, με τους γνωστούς περιορισμούς του. Αυτή η εμφαντική διάκριση και μισθολογική διαφορά που δημιουργείται, μόνο κινδύνους εγκυμονεί ως προς τη συνοχή και την ομαλή συνεργασία των ανωτάτων διευθυντικών στελεχών με το υπόλοιπο στελεχικό δυναμικό του φορέα, εγείροντας ταυτόχρονα και ζητήματα παραβίασης του άρθρου 104 του Συντάγματος αλλά και του Υ.Κ..

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τ' ανωτέρω, θα μπορούσαμε να πούμε συμπερασματικά, ότι ο νόμος για τον «εκσυγχρονισμό» του ΕΦΚΑ, όπως είχε συμβεί και με τον περιβόητο νόμο Κατρούγκαλου (4387/2016), θα τελεί υπό την αίρεση και την αβεβαιότητα για αρκετό χρονικό διάστημα, της τελικής κρίσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, γεγονός που δεν πρόκειται να συνδράμει θετικά στην ομαλοποίηση της λειτουργίας του φορέα. Δυστυχώς, για ακόμα μία φορά, οι εργαζόμενοι του ΕΦΚΑ, παρότι ανταποκριθήκαμε με συγκεκριμένες προτάσεις κι επιχειρήματα προς την πολιτική ηγεσία, δεν εισακουστήκαμε σε τίποτα, γεγονός που μας προβληματίζει ως προς τις πραγματικές προθέσεις και τις επιδιώξεις των νομοθετικών παρεμβάσεων. Πλέον, προσβλέπουμε προς την δικαιοσύνη, αλλά και προς την Κοινωνία, ενώνοντας τη φωνή μας με τα εκατομμύρια των ασφαλισμένων της χώρας, απαιτώντας από την Πολιτεία, τη δημιουργία ενός πραγματικά σύγχρονου και λειτουργικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, που θα βρίσκεται στην υπηρεσία των ασφαλισμένων του, ανταποκρινόμενος αποτελεσματικά στις υπαρκτές τους ανάγκες.